

תפארת ענין

העלון מיוני 2019
מס' 390
שבת פרשת "ויצא"
שנת תשע"ח

העלון מוקדש לענין יוסף בן רבקה ד"ל מאיר בן מזל ובכור זנזורי ד"ל שלמה מזורט בן מונטאב ד"ל שושנה בת אסתר ד"ל

ע"ש חצויק חמלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א
ויצא לאור ע"י ארגון "ח"י יגון" טל': 03-6182992 פקס: 077-2182992

מטעמים לשולחן

הפעם אודה את ד' (פרק כט' פסוק לה')

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו לא היה אדם שהודה לקדוש ברוך הוא עד שבאה לאה והודתו, שנאמר: הפעם אודה את ד'. (ברכות ז, ע"ב) חז"ל למדו אותנו כי אחת מן החובות הבסיסיות ביותר בחייו של יהודי, היא היותו מודה לקב"ה על כל הטובות שגמל איתו. הגמרא אומרת (בבא קמא סז ע"א) "שדור של אדם לאחר שבע שנים נעשה נחש, והני מילי דלא כרע במודים". (מזכיר במי שלא קרע במודים). לאחר שבע שנות קבורה באדמה, הופכת שדרתו של מי שלא קרע במודים לנחש, מדוע הוא מקבל עונש כזה? - משום שכמו הנחש, אשר בעקבות קללתו אין לו חוש טעם בפיו, וכל מאכליו הנם בטעם עפר ואינם מסבים לו הנאה, כך מי שאינו יודע להודות לה', שזה שורש הסבה לכך שאינו כורע במודים - אינו מכיר בטובה שנתנו לו, ולא מרגיש טעם במה שקיבל. והנה, לאחר שהודתה לאה, היא הפסיקה ללדת ילדים נוספים, כנאמר (בראשית כט, לה): "ותעמד מלדת". מדוע נענשה לאה, לאחר שהודתה לה? מכיון שביחד עם ההודיה לה' על מה שגמל לנו בעבר, עלינו לבקש ולצעוק על העתיד, כמו שכתוב: "הודו לד' כי טוב, כי לעולם חסדו, ואמרו הושיענו אלקי ישענו... להודות לשם קדשך", אנו מודים להשי"ת על העבר "הודו לה' כי טוב", וביחד עם זאת "ואמרו הושיענו... והצילנו מן הגוים". צועקים ומבקשים על העתיד שיצילנו כדי שאז נודה לשם קדשו. כאשר שואלים את הרב הלל זקס: "מה שלום כבוד הרב?", הוא נוהג לענות: "ברוך ה' טוב, כן יתמיד חסדו עלינו...", כדי להדגיש שבד בבד עם ההודאה, יש לצעוק ולהתפלל על העתיד. הבעיה הא שלא תמיד אנו רואים שיש על מה להודות... הרבה פעמים נדמה לנו שאין מספיק, ומה שכבר ישנו, נעלם ואינו קים וראיתנו מתמקדת רק במה שחסר ובמה שאיננו. בין ראובן ושמעון היו קשרי ידידות ענפים במשך שנים רבות, וכאשר הצעה בתו של זה לבנו של זה, קו שניהם להצלחת השידוך. ואכן, לא חלף זמן רב עד שבאו השנים בקשרי שדוכין זה עם זה, ושמתם גדלה עד מאד. אולם לא חלף זמן רב עד שנודע לראובן, כי שמעון, מחותנו, נקלע לקשיים כלכליים, ולמעשה הוריה מבוטס עד למעלה מארכובותיו בבצת חובות טובעניות. הזדרז ראובן, נטל לידו עט וקסת וכתב לרעו משכבר הימים מכתב תנחומים נוגע ללב. הוא בכה את מר גורלו והשתתף עמו יפה בכל מצוקותיו, ולבסוף חתם: "ג.ב לגבי השידוך שבינינו, ודאי תבין, כי לרגל ההתפתחויות האחרונות בטל השידוך כלא היה, שכן לא יעלה על הדעת, שאנכי ובני נשדוך עם בעל חוב...". הוא שלשל את המכתב לבית הדאר, ובכך תמה ונמחתה פרשת שמעון מחייו. אולם ערוז מהרהר למי יפנה כדי לחפש שידוך אחר לבנו, התקבל בביתו מכתב תשובה משמעון, שבו מודה לו חברו מקרב לבו על דברי העידוד והנחום שסרח לכתוב לו, כי השידוך אינו בטל אלא חי, קים ונושם... המכתב המפתיע למד את ראובן שכלל הנראה לא הבין שמעון במה דברים אמורים, וכדי, שחלילה, לא יצאו תקלות תחת ידו, מהר וארו את כל המתנות שקבל בנו, נתנם ביד שליח, ומנה אותם להשיבם לבית שמעון, ולצין באזוניו כי השידוך בטל ומבוטל. זמן קצר לאחר מכן, הודיעו לו כי אחרא חשוב הגיע לביתו. בפתח הבית עמד שמעון בכבודו ובעצמו, אווזו בידו את ערמת המטות של הבן ואומר: שלום עליכם! מדוע שלחתם לי את המתנות הללו, שלכם הן! "קח לך", אמר ראובן והשפיל את מבטו. "לא אקח. אלו המתנות שלך, והשידוך חי וקים..." "כל זמן ששינינו בגירים היה השידוך חי, אולם מרגע שאתה אינך גביר, אין טעם לדון בכך, וברור שהשידוך מתבטל לגמרי". "יש על מה לדבר, אולם אתה אינך מעונין לעשות זאת, והשידוך חי". כשנוכח ראובן בעקשנותו של שמעון, הבין כי צרתו צרה, והחליט לנסוע אל אחד האדמו"רים שיחליט בעניין. ביום שישי, אחר חצות היום, הגיעו השונים לבית האדמו"ר. "שלום עליכם". "הרבי יודע... שדכתי את בני, אולם המחנות פשט את הרגל" "אני יודע" "כעת הנני רוצה לבטל את השידוך" "ככה?... מזל גדול יש לך שאתה באת אלי... אולם יום שישי אינו זמן לדיבורים, הכנס אלי שוב במוצאי שבת". בבת אחת נגולה אבן כבדה מעל לבו של ראובן. ברוך ה'! האדמו"ר אווזו בדעתו, ולבטח הוא ימצא את הדרך להודיע על כך לשמעון בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים. במשך כל השבת לא אסר החייון מעל פניו, ומיד בצאת השבת דפק על דלתות בית הרבי. "שלום עליכם", הושיט לו האדמו"ר את ידו, "באתי בקשר לשידוך". "מה?" "אני רוצה הדרכה. איך, למעשה, לעזוב את השידוך המדובר?" "אמר לך. כמה התחייבת אתה?" "מאה אלף דולר". "וכמה התחייב הצד השני?" "עוד יותר" "אם כן נתן את הכסף שהתחייבת וגם את הכסף שהוא התחייב ולך לחופה שמה וטוב לב..." "פער ראובן את פיו בתמהון, ובקושי הצליח לשאול: "הלא הרבי אמר שהנני בר מזל שבאתי הנה". "ודאי ודאי חתן בר מזל על שאתה באת הנה", חייך אליו האדמו"ר, "האם היית מעדיף שאתה תפס את הרגל, ושמעון יבוא לשאול עליך!?!...". כה התרגלנו לראות בכל ענין שהוא את הצד השלילי, עד שאין אנו מבחינים כלל בצד החיובי, וכך אנו שרויים תדיר בעצב רב. חלק מעבודת החיים שלנו היא "הפעם אודה את ה'" אשר מגיע מכה ההכרה בטובות של המקום!

מתוק האור

זמני שבת פרשת "ויצא"

צאת שבת	ירושלים	תל אביב	הדלקת נרות	ירושלים	תל אביב
5.16	5.15	צאת שבת: 5.15	3.34	3.33	פלג חמטחו: 3.33
5.50	5.54	רבעו חס: 5.54	4.17	4.01	הדלקת נרות: 4.01

חפסרזו: "ועמי תלואים"

ההלכה השבועית

הלכות שבת

הלכות הבשמים להבדלה

א. הטעם שמברכים על הבשמים בהבדלה של מוצאי שבת, לפי שכל אדם מישראל זוכה לנשמה יתירה בשבת, כל איש לפי מעשיו, והיא מסתלקת במוצאי שבת, ונפשו של אדם עגומה עליו, ולכך מברך על הבשמים ומריח בהם כדי שתתישב דעתו עליו.

ב. אין מחזרים על הבשמים לברך עליהם במוצאי שבת עם ההבדלה, כדרך שמחזרים אחר המצוות, אלא אם אין לו "בשמים" יברך ברכת ההבדלה בלי בשמים. והוא הדין לברכת "מאורי האש", שאם אין לו אור אינו צריך לחזר אחריו, אלא יברך ברכת ההבדלה בלי ברכת מאורי האש...

ג. אין מברכים על בשמים של בית הכסא, שאינם עשויים לריח טוב אלא להעביר הריח הרע. וכן אין לברך על בשמים הנתונים למעלה ממטתו של מת. ולא על בשמים שבמסיבות של עובדי כוכבים.

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

של הסבא, עברו הרחק הרחק מעל ראשו. הסבא עצם עיניו, ולא האמין. איזה בזיון. כל התושבים בפנים, והוא בחוץ. רק לו אין זכות לשמוע את הדרשה המופלאה של רבנו יונה, או לאותה בושה, או לאותה כלימה. הסבא חש סערה יוקדת מפעפעת בחזהו וחיפש מוצא מן הסבך, עד שצץ רעיון במוחו... "תשמע יקירי, אתה אולי לא יודע, אבל אני האבא של נחום זאב, המכונה וולוול. הוא הבן שלי..."

"מה? באמת?" אורו עיניו של השומר הקשוח. "חבל שלא אמרת זאת קודם. אם נחום זאב הוא בנך, אזי אין שום בעיה, הכנס פנימה בכבוד, בכבוד רב." "תודה" אמר הסבא וצעד קדימה. אבל כאן, ממש בנקודה הזו, הוא התעורר מן ... החלום. אין דרשה, אין בית כנסת, אין רבנו יונה. חבל. הסבא הזעיק מיד את בנו ושאל "הסבר לי בני יקירי, מה פשר הדברים? הלא בוודאי יש לחלום הזה אחיזה, יש בו מסר. מה עשית? במה זכית שבזכותך נתנו לי להכנס - אמנם בחלום - לבית הכנסת המרכזי לשמוע את דרשתו של רבנו יונה?". וולוול, היה מופתע, האיתות השמימי הזה הדהים גם אותו. "אולי אבא" אמר "אולי בזכות מעשה חסד קטן שעשיתי עם יהודי לפני מספר חודשים. בעצומו של חורף גיליתי שסוליות נעלי קרועות לחלוטין, השלג הקפיא אותי, הלכתי לסנדלר ושם ראיתי זוג נעליים גבוהות עם פרווה של דב. ממש מיוחדות וקורנות חמימות. במשך חודשיים שלושה אספתי פרוטה לפרוטה, ואפילו לווייתני מכאן ומשם, כדי לאסוף את הסכום הגבוה שעלו נעלי הפרווה. נכנס בי יצר רע, מן דחף לא לקנות נעליים רגילות, רק את נעלי הפרווה. ואכן לפני כשבועיים רכשתי אותן והנחתים בארון עד לערב שבת כדי לחדשם. והנה בליל שישי דפיקה בדלת. אני פותח, ובפתח ניצב לו שם קבצן יהודי, שפוף רזה, וביקש צדקה. הכנסתי אותו בזריזות פנימה, הושבתי אותו ליד התנור. הגשתי לו כוס תה חם, עוגות, פירות, ודאגתי שישבע וירגיש טוב. שלשתי לידו כמה רובלים כדי שיוכל להתקיים בימים הבאים. הוא הודה לי בחום רב וביקש לצאת. ובעודו פותח את הדלת, מנשק את המזוזה, ובחוץ השלג נערם לגובה של מטר וחצי וכברך אגב אני מביט לכוון רגליו, ולא מאמין!!! היהודי יחף, פשוט כך, ועל רגליו צלקות ופצעים וחריצים, והן נפוחות. נקרע לבי בקרבי. ביקשתי שימתין, ניגשתי לארון אבל עם הרבה היסוסים, שלפתי משם את זוג נעלי הפרווה. ביקשתי שינעל אותם, והם תאמו לרגליו כמו כפפה ליד, ממש יכולתי להבחין בו, כאילו הוא נולד מחדש, זיק של אושר ושמחה פרץ מעיניו... הוא הודה וברך אותי ויצא לקעלם המושלגת... זה הכל". הסבא מקעלם נשק את בנו ואמר "בני אהובי, אין לי ספק שחסד אדיר זה, ההטבה שנבעה מלב טהור כלפי בן של הקב"ה, היא שפתחה לי את הדלת של בית הכנסת לשמוע את דרשת רבנו יונה...". תלמידי הסבא מקעלם יודעים לספר, כי אין להם ספק שהחלום הסתיים ברגע שהשומר השתכנע והתיר לסבא להכנס, כי אם החלום היה ממשיך ורבנו יונה היה דורש... הסבא היה מוציא לאור את הפרק האחרון שב"שערי תשובה".

חלום מן הסוג הזה, כל יהודי עבד השם, היה מאחל לעצמו. ובכלל טוענים מעתיקי השמועה כי ככל שאדם עוסק בחידושי תורה ובחוכמת המוסר של רב פלוני פלמוני, אזי נוצר קשר הדוק בין הנשמות, קרי בין הלומד לבין המלמד, גם אם החיבור ביניהם נוצר ע"י ספר. וככל שעוסק הלומד בתורת המלמד, אזי ישנו סיכוי סביר בהחלט, כי בעת פטירת הלומד, יבוא המלמד ויקביל את פני התלמיד. כך למשל רבים הם הסיפורים על אומרי תהילים צדיקים שזכו בשעת פטירתם לקבלת פנים ע"י... דוד המלך. הסבא מקעלם, כך מספרים, חלם באחד מלילות עשרת ימי תשובה חלום מצמרר. והנה בחלום רבנו יונה מגירונדי, מי שחיבר את ספר המוסר הקדמון "שערי תשובה", מגיע עוד מעט לבית הכנסת המרכזי בקעלם, ועומד לשאת דרשת מוסר לקראת יום הכיפורים. התרגשות ותכונה בעיירה. רבנו יונה, מי לא קרא, מי לא שינן את אימרות המוסר הקולעות שלו, החדות, החודרות אל הקרביים כחיצי אש. מי לא מדפדף בין הדפים המצהיבים של "שערי תשובה" ומחפש שם את עצמו, מנסה לזהות את העקמומיות הפנימית שלו, את עיוותי ההשקפה והדעה, מי לא חושף שם, בין המילים החכמות היוצאות מלבו של ראשון, את נבכי ישותו הרוחנית, ומגלה להוותו, כי הוא שייך לאחת מארבע הכתות. אולי חנפן, אולי שקרן, או מספר לשון הרע, או אולי ליצן... השם ירחם. וכשרבנו יונה עוזב את כל ספריו, כתבו וחידושו ועומד לשאת דרשה בקעלם, מי לא יוצא? החנוונים סוגרים חנויות, הירקנים אוספים ומאחסנים ירקות, הסנדלרים לוקטים מסמריהם ופטישם, עוטים על עצמם חליפות ושטריימלים ואצים לכוון בית הכנסת, שהרי להפסיד מילה מדיברות קודשו של רבנו יונה מגירונדי, זה הפסד רוחני שאין לו מחיר, ואין לו רץ. גם הסבא, יישר את דש חליפתו, הדביק כובעו לראשו, והרים רגליו לכוון בית הכנסת. הוא לא האמין למשמע אוזניו, הנה עוד מעט הוא יוכל להביט בהדרת פניו של אחד מגדולי הדורות, ולהתבשם מחוכמה עילאית שבוודאי תעורר אותו לתשובה שלמה ותזקק את יראתו כצרוף הכסף, או כצרוף הזהב. וכבר מרחוק רואה הסבא מקעלם, את תושבי עיירתו האהובים נכנסים לבית הכנסת ומתיישבים והנה גם הוא ניצב סמוך לכניסה, ובפתח עומד לו שומר גברתן זעוף פנים, אשר מודיע לו חד וחלק: "אתה אדוני לא נכנס!!!" הסבא מקעלם משתומם, "אני לא נכנס?" הוא שאל בשפה רפה "אני הסבא מקעלם...". "הסבא מקעלם והסבא מטוקיו, אתה לא נכנס" חזר השומר על הצהרתו המפתיעה והמחוצפת והמשיך לחסום את הפתח, ומאיך נתן לכל מי שרק רצה להיכנס ולתפוש מקום טוב. "יסלח לי כבודו" אמר הסבא בענווה "אבל אני הרב של העיר הזו... שטויות..." "אני ראש הישיבה", נו, אז מה. "אני... מרביץ כאן תורה לכל האנשים שאתה רואה כאן, אני מורה ופוסק הלכות..." נו, אז מה. הסבא היה המום והוסיף "תשמע נכבדי, אתה אולי לא מבין - עם כל הענווה - אבל כל התורה והחוכמה והמוסר של קעלם בעשרות השנים האחרונות, זה ממני". השומר היה עקשן, וכאילו המילים הרכות והמתחננות

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

לתרומות
"חסדי יונן"
03-6182992

איך תורמים?
מתקשרים לחסדי יונן
תורמים את שווי המוצר: לחם חלב ונבינה
המשפחה הנזקקת תקבל קופון
לקניית לחם חלב ונבינה
בשווי 1 ש"ח בלבד!

אמץ משפחה נזקקת
תרום "לח"ג" לחם, חלב, נבינה

לחג
לחם • חלב • נבינה
הלקח אצל הסנדלר!

רוצה לזכות את הרבים בהפצת העלוון?
בתרומה של 52 ש"ח אתה יכול לזכות אלפי משפחות סדי שבוע
לתרומות בכל סיני של בנק הדואר חשבון: 3640582 או באשראי ב 03-6182992

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

בת אחותי היא נערה מיוחדת, מאז שהיא נולדה סבלה מניתוחים ובעיות נשימה בגלל הצטברות נוזלים ולחות בראות. לפני שלושה שבועות עברה ניתוח פוליפים ושקדים כדי להקל עליה את הנשימה. הניתוח עצמו עבר בשלום, אך מיד לאחריו מצבה החמיר. חיברו אותה לחמצן, והרופאים לא הצליחו לייצב את מצבה. העבירו אותה לטיפול נמרץ. בגלל רגישותה הרבה פחדנו שתדבק שם מוירוסים שיכולים לסכן אותה עוד יותר. לא ידענו מה לעשות. קרוב משפחה הציע לעשות לה פדיון נפש ב"חסדי ינון". עשו לה את הפדיון ביום ששי בבקר. באותו בקר ממש! בסיעתא דשמיא פתאום אחד הרופאים נזכר בתרופה שמשתמשים בה בארה"ב ובארץ כמעט ולא. הוא החליט לתת לה את התרופה, וב"ה זה עזר לה. היא התחילה לנשום בכוחות עצמה. לאחר מכן העבירו אותה למחלקה. לאחר שבוע השתחררה מבית החולים כשהיא נושמת יותר טוב יותר מאי פעם. אין מילים להודות להשם...

(א.ל)

בעלי אברך, ואני מפרנסת יחידה, יום אחד הודיעו לי שמורידים לי שעות עבודה שהיו מגיעות לי. הידיעה נפלה עלי כרעם ביום בהיר, לא היה גם עם מי לדבר בענין. לא היה לי לא יום ולא לילה. החלטתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ושהשם יעזור בע"ה. ולמחרת הפדיון, בסיעתא דשמיא החזירו לי את כל השעות...היתי בהלם...תודה לבורא עולם, מה רבו מעשיך ה'...

בעילום שם

נשלחתי לעשות בדיקות ממוגרפיה, לפני שנגשתי לבדיקה הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וברוך השם הכל יצא תקין... אין עוד מלבדו!

בעילום שם

בעלי נפל, הוא בן אדם מבוגר, לא צעיר, ומהנפילה היה לו דמום בתוך הראש, והיה צורך בניתוח דחוף. וניתוח בראש זה לא דבר פשוט באופן כללי, ובמיוחד לא לגיל שלו. יום לפני הניתוח הזמנתי עבורו "פדיון נפש". ואכן עשו לו את הפדיון בבקר של הניתוח, וברוך השם הניתוח הצליח מעל ומעבר והוא מרגיש מצויין. רוצים להודות להשם, יתברך....

חיה

אנחנו נשואים הרבה שנים ברוך השם, בנינו משפחה בלי עין הרע, לא מתלוננים. אבל בשנה האחרונה התעוררו בעיות בשלום בית. ועכשיו שאנחנו לבד בבית זה יותר בולט. הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובקשתי שהשלום יחזור למעוננו. ולאחר הפדיון התהפך הכל לטובה, ממש כמו בפורים, ונהפוכו... (יעיש מירושלים)

שז"ת חלכה

מאת הרח"ג שמואל יאיר הי"ו

מחבר ספר "שי לאברהם"
ומגיד של "רב ברכות" ו"זכרונות אלוהו"

שאלה: חיושב בסעודה, ולא הספיק להם הלחם, ושלחו לקנות עוד לחם או לחמניות, האם צריכים לברך שוב המוציא.

תשובה: המשנה ברורה (סי' קעד ס"ק יח) כתב בשם הט"ז דצריך לברך שוב המוציא והטעם משום דמעשיו מוכיחין דלא היה בדעתו לאכול כ"א הלחם לפניו, אלא שאח"כ נתאוה לאכול עוד. ע"ש. וכ"כ הרבה אחרונים, והביא דבריהם בכף החיים (ט"ק נד) וכתב שנראה דהיינו דוקא אם כשולח לקנות כבר אכל את כל הפת וגם לא היה דעתו כשביד המוציא אם לא יספיק לו בזה הלחם יקנה עוד, אבל אם נתן בדעתו בשעת ברכה שאם לא יספיק בזה יקנה, או אם נשאר לפניו מן הלחם עד שקנו לו עוד אין צריך לברך וכמ"ש לקמן (סי' יו ס"ה) ואע"ג דיש חולקים גם בזה, מ"מ אנו קיי"ל סב"ל וכל שנשאר מאותו המין לפניו שהביאו לו עוד או שכיון עליו בשעת הברכה, אין לברך שנית. אבל אם לא כיון בשעת הברכה, וגם לא נשאר מן הלחם כשקנו לו עוד, יש לברך עליו בפשיטות דלכולי האי לא חיישינן לסב"ל, מיהו לכתחילה יש לזהר ולכוין בשעת הברכה, וגם להשאיר לפניו מן הפת עד שיביאו לו אחר. ע"כ. והרב פני יצחק אבולעפאי (ברכות אות ו) הביא סברה זו לחלק בין נשאר מן הראשון או לא, וכתב לדחות סברה זו, אלא אף אם נשאר לפניו מן הראשון, כל ששלח לקנות עוד חייב לברך. ושוב כתב הרב פנ"י דהרב אבן העזר והרב הלכה ברורה חולקים על עיקר דינו של הט"ז וס"ל דלעולם לא יברך אף אם לא נותר לפניו מהראשון, וסב"ל. ע"ש.

שאלה: מי שחיה צמא לפני הסעודה ולא היה לו משקה, האם צריך לברך על המשקה ששותה בתוך הסעודה?

תשובה: הנה נודע מחלוקת הפוסקים שהביא מר"ן בשו"ע (סי' קעד ס"ז) אם צריך לברך על משקה בתוך הסעודה. והמנהג שלא לברך מחמת שהמשקה טפל לסעודה שטבע האכילה לגורר תאות השתיה. ויורא שמים מברך קודם הסעודה ושותה פחות מרביעית כדי לצאת אליבא דט"ע ולפי זה משמע שאם היה צמא והיה חפץ לשתות קודם הסעודה, רק שלא היה לו מים והביאו לו בסעודה [כגון שהתארח אצל חברו והגישו מים רק בסעודה] יברך עליהם לכ"ע שהרי לא בא כלל בסבת הפת. וכ"כ הרב ישיב משה סי' שמ אות ב, וכן הסכים הרב נאמן הובאו דבריו בהערות איש מצליח שם דבכה"ג וה"ה לכל כיוצא בזה, צריך לברך, ויש לתת לב על זה. ע"ש. ובספר זאת הברכה עמ' 266 כתב בשם הגריש"א דאף בכה"ג שהיה צמא קודם לא יברך. ע"ש.

איך תורמים?

מתקשרים לחסדי ינון
↓
תורמים את שווי המוצר:
לחם חלב וגבינה
↓
המשפחה הנזקקת
תקבל קופון
לקניית לחם חלב וגבינה
בשווי 1 ש"ח בלבד!

לחם • חלב • גבינה

לחג

במקום אחר במלכה!

לתרומות: "חסדי ינון"
03-6182992

אמץ משפחה נזקקת
תרום "לחג" לחם, חלב, גבינה

בואו לקבל מתנות!

חיתמו הוראת קבע
וקבלו מתנות:
תמונת מקורית מהצדיק, נר הבדלה,
גביע הנהרות לקידוש... ועוד..
לפרטים: 03-6182992

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה חוכח שפועל ישועות
פרטים בקו חישועות:
03-6182992

צביה

רפואה משלימה | אבחון | יעוץ וטיפול
איזון גוף ונפש | מטפלת מוסמכת

עכשיו הזמן להכין עצמך לחורף

שמנים ותמציות 100% טבעי לחיזוק
המערכת החיסונית, לדרכי הנשימה,
מהצטננות ועד שפעת, שיעול, סטרידו,
קוצר נשימה, שמנים לכאבי אזניים,
סינוסים, הורדת חום, אנטי דלקתיים,
אנטיוראלים.

לנשים וילדים בלבד

לפרטים והזמנות: 053-3158822